OSLO TINGRETT

KJENNELSE

Avsagt:	29.06.2016 i Oslo tingrett
Saksnr.:	16-013623ENE-OTIR/02
Dommer:	Tingrettsdommer Jannicke Johannesen
Saken gjelder:	Prøving av vilkår om utlevering

Den offentlige påtalemyndighet	Politiadvokat Signe K. Aalling
mot	
Najumuddin Faraj Ahmad	Advokat Brynjar Meling
	Advokat Trine Frantzen
Kamil Jalal Fatah	Advokat Solveig Høgtun

Ingen begrensninger i adgangen til offentlig gjengivelse

KJENNELSE

Saken gjelder prøving av om vilkårene for å utlevere Najumuddin Faraj Ahmad (mulla Krekar) og Kamil Jalal Fatah til Italia for videre straffeforfølgning der, er til stede, jf utleveringsloven § 17.

1 Sakens bakgrunn

1.1 I Italia

I 2011 innledet politiet i Italia etterforskning mot den irakiske kurderen Abdul Rahman Nauroz. I følge italiensk politi har etterforskningen avdekket en transnasjonal struktur kalt Rawti Shax / Didi Nwe som har hemmelige celler med formål å begå terrorhandlinger i Europa / Vesten. Strukturens langsiktige mål skal være å styrte det sittende selvstyret i Kurdistan og erstatte styret med en teokratisk stat basert på sharia. Etterforskningen skjedde ved utstrakt bruk av skjulte tvangsmidler – særlig avlytting av samtaler i rom / chatterom og på telefon. Etterforskningen skjedde også ved internasjonalt judisielt samarbeid.

Etter begjæring fra statsadvokaten, avsa førsteinstansdomstolen i Roma 18.07.2015 kjennelse for pågripelse og varetektsfengsling av i alt 17 personer siktet for overtredelse av terrorbestemmelsen i den italienske straffeloven § 270 bis, jf §§ 3 og 4. Etter ny begjæring fra statsadvokaten, avsa domstolen i Trento som riktig rettskrets 25.11.2015 kjennelse for pågripelse og varetektsfengsling av 10 av de opprinnelig 17 personene.

De italienske kjennelsene inneholder gjengivelser fra statsadvokatens begjæringer om pågripelse og fengsling med presentasjoner av bevis, og da særlig utskrifter og referater fra avlyttede samtaler. Kjennelsene er på denne måten blitt svært omfattende. Roma-kjennelsen er på 1161 sider, mens Trento-kjennelsen er på 94 sider.

De 10 siktede som er omfattet av Trento-kjennelsen, er bosatt i tre land: Fire – deriblant Nauroz og Eldin Hodza – er bosatt i Italia, tre – deriblant Hamasalih Awat Wahab og Zana Abdul Rahman Rahim – er bosatt i England, og tre – Faraj Ahmad, Fatah og Karim Rahim Twana (Makwan) – er bosatt i Norge.

Den italienske justisministeren har begjært de tre siktede i England og de tre siktede i Norge utlevert til Italia for videre straffeforfølgning der. Begjæringen til Norge ble sendt 30.11.2015.

1.2 I Norge

I påtegninger av 25.01.2016 har Politiets sikkerhetstjeneste (PST) bedt om Oslo tingretts kjennelse for at vilkårene for utlevering av Faraj Ahmad og Fatah til Italia, er oppfylt. Twana er norsk statsborger og kan ikke utleveres, jf utleveringsloven § 2. Utleveringsbegjæringene bygger i hovedsak på kjennelsene fra Roma og Trento.

Under saksforberedelsen for tingretten er det blitt avholdt en telefonkonferanse og et saksforberedende møte. Det er blant annet blitt avklart at det ikke er grunnlag for å innhente ytterligere bevis, jf utleveringsloven § 17 nr 2 tredje punktum.

Det er blitt avholdt muntlige forhandlinger om utleveringsbegjæringene for åpne dører over fem dager fra 09.06.2016, jf utleveringsloven § 17 nr 1. Faraj Ahmad og Fatah har forklart seg ved hjelp av tolk. I tillegg har retten hørt 10 vitner forklare seg, herunder tre medsiktede (Awat Wahab, Rahim og Twana) og to partssakkyndige (førsteamanuensis Lars Gule og professor Brynjar Lia).

2 Partenes påstander

PST har fastholdt begjæringene om utlevering i påtegningene av 25.01.2016 og nedlagt påstand om at vilkårene for å utlevere Faraj Ahmad og Fatah til Italia er til stede.

Faraj Ahmad og Fatah har nedlagt påstand om at vilkårene for utlevering ikke er til stede.

3 Rettens vurdering

Det følger av utleveringsloven § 17 nr 1 første punktum at tingretten skal prøve om lovens vilkår for utlevering er til stede. Dersom prøvingen for domstolene ender med at vilkårene er til stede, avgjør Justisdepartementet *om* utlevering skal skje, jf § 18 nr 1, jf § 17 nr 3.

Det er et vilkår for utlevering til straffeforfølgning at det er avsagt "*beslutning om pågripelse eller fengsling eller annen beslutning som har samme virkning og som bygger på en vurdering av om vedkommende er skyldig i lovbruddet*" i den anmodende staten, jf utleveringsloven § 10 nr 2 første punktum. Begjæringene om utlevering av Faraj Ahmad og Fatah bygger i hovedsak på kjennelsene om pågripelse og varetektsfengsling fra Roma og Trento. Begge kjennelsene er oversatt til engelsk. Trento-kjennelsen er også oversatt til norsk. Det fremgår av Trento-kjennelsen på side 90 at det er konkludert med "*tungtveiende indisier*" for skyld. I følge redegjørelsen for det italienske rettssystemet i Westminster Magistrates' Court sin avgjørelse av 26.02.2016 i utleveringssaken mot de medsiktede i England, krever pågripelse og fengsling i Italia, sannsynlighetsovervekt for skyld, jf side 11. Det er ikke tvilsomt at vilkåret i § 10 nr 2 første punktum er til stede.

Tvistepunktene i utleveringssaken mot Faraj Ahmad og Fatah, er om vilkåret om dobbel straffbarhet og skjellig grunn til mistanke er til stede, om gjerningsstedet har betydning, om forbudene mot utlevering for politiske lovbrudd og for forhold som er avgjort i Norge, er til hinder for utlevering, og om utlevering vil være uforholdsmessig.

3.1 Vilkåret om dobbel straffbarhet

3.1.1 Rettslige utgangspunkter

Det er et vilkår for utlevering at handlingen som utleveringsbegjæringen gjelder, er straffbar både etter den anmodende statens rett og etter norsk rett, jf utleveringsloven § 3 nr 1 første punktum og HR-2014-1357-A (Rt-2014-680) avsnitt 8 med videre henvisning til HR-2009-976-A (Rt-2009-594) avsnitt 41. Dette vilkåret er blant annet begrunnet med "*at det ikkje er rimeleg om Noreg skal setja i verk eit så vidt inngripande tiltak som utlevering ... er, dersom handlinga ikkje er alvorleg nok til at vi i norsk rett har funne grunn til å*

gjera ho straffbar", jf igjen 2014-avgjørelsen avsnitt 8 med videre henvisning til Prop 137 LS (2010-2011) side 21.

Vilkåret er med andre ord beslektet med legalitetsprinsippet, jf HR-2014-1357-A avsnitt 9.

Ved vurderingen av om vilkåret om dobbel straffbarhet er til stede, må retten "*utvise forsiktighet ved overprøving av den utenlandske myndighetens forståelse av egen lovgivning*", jf sitatet fra HR-1998-64-A (Rt-1998-1993) i HR-2014-1357-A avsnitt 10.

Vilkåret om dobbel straffbarhet innebærer ikke "*at det må påvises et parallelt norsk straffebud, eller at forholdet må være rubrisert på samme måte i norsk rett som i den anmodende stat*". Det er heller ikke "*avgjørende om handlingen i den anmodende stat er skilt ut som et eget lovbrudd, mens det i norsk rett bedømmes som forsøk eller medvirkning, eller inngår som element i en sammensatt forbrytelse*". Spørsmålet er om "*det faktiske grunnlaget*" i tiltalen eller siktelsen ville vært straffbart etter norsk lovgivning, gitt at handlingen hadde vært bedømt etter norsk rett og tiltalte / siktede hadde vært gjerningspersonen, jf HR-2014-1357-A avsnitt 13.

Retten må således undersøke om handlingen som den italienske siktelsen gjelder, ville vært straffbar etter norsk rett. Vilkåret om dobbel straffbarhet vil ikke være til stede hvis det faktiske grunnlaget i siktelsen gir grunnlag for domfellelse i Italia, men ikke i Norge, jf HR-2014-1357-A avsnitt 16.

Alle straffbarhetsvilkår for domfellelse etter norsk rett – både de objektive og subjektive – må tas i betraktning, jf Gjermund Mathisen "*Utlevering for straffbare forhold*" side 219 og Norsk lovkommentar til utleveringsloven note 5.

3.1.2 Den italienske siktelsen

Faraj Ahmad og Fatah er siktet for overtredelse av den italienske straffeloven § 270 bis. Første og andre ledd i bestemmelsen lyder slik i engelsk oversettelse:

> *Anyone promoting, instituting, organizing, managing or financing associations whose purpose is commit acts of violence for purposes of terrorism or to subvert the democratic order shall be punished by a term of imprisonment of 7 up to 15 years.*
>
> *Anyone participating in the aforementioned associations shall be punished by a term of imprisonment of 5 up to 10 years.*

I Trento-kjennelsen er det faktiske grunnlaget for siktelsene mot Faraj Ahmad og Fatah og de åtte medsiktede, beskrevet slik:

> *Etter beseiringen av terrororganisasjonen Ansar al Islam som kulminerte i år 2003 med en felles militæraksjon av styrker fra Irak og internasjonale tropper i Nord-Irak, og organisasjonens problemer på grunn av at kanalene for rekruttering og finansiering tørket ut etter flere straffeforfølgelser i Europa som førte til at flere medlemmer av Ansar ble dømt, og også hadde direkte følger for mulla Krekar som ble pågrepet og stilt for retten i Norge, startet en omorganisering av de resterende islamiske grupperingene omkring Ansar al Islam, med samling av medlemmene som var strødd til alle kanter.*
>
> *Med rollene som beskrives nærmere nedenfor forente de seg med hverandre og med andre ikke nærmere identifiserte personer bosatt i Europa og i Midt-Østen i en*

transnasjonal, religiøs, radikal og fundamentalistisk struktur som ble kalt Rawti Shax eller Didi Nwe ("den nye veien" eller "Mot fjellet") med internasjonal terrorisme som målsetning. Medlemmene opererte i celler som var aktive i Europa og Midt-Østen (særlig Tyskland, Sveits, England, Finland, Italia, Hellas, Sverige, Norge, Irak og Syria), og hadde som endelig mål å styrte den nåværende regjeringen i det irakske Kurdistan og erstatte den med en teokratisk stat grunnlagt på den islamske sharia; og den erklærte hensikt å utføre voldelige handlinger også på europeisk jord eller mot vestlige mål, for å skremme befolkningen eller utøve trykk på offentlige myndigheter og internasjonale organisasjoner, samt deltagelse i omrader med jihad, og organiserte militære treningsleire til dette formål.

Faraj Ahmads rolle er i korthet beskrevet som initiativtaker, stifter og leder av Rawti Shax / Didi Nwe. Fatahs rolle er i korthet beskrevet som deltaker, blant annet ved formidling av beskjeder. I de italienske kjennelsene er det ellers beskrevet at de snakket om voldelige handlinger som drap / likvidasjoner, bruk av bomber / selvmordsbombere, gisseltaking og brannstiftelse.

Det er ikke tvilsomt at det faktiske grunnlaget i siktelsen som er beskrevet her, er straffbart etter italiensk rett.

3.1.3 Den norske siktelsen

I påtegningene av 25.01.2016 skrev PST at det straffbare forholdet som er beskrevet i den italienske siktelsen "*kan ... best henføres under*" den norske straffelovens bestemmelse om terrorforbund i straffeloven (1902) § 147a fjerde ledd, alternativt straffeloven (2005) § 133. Det foreligger en fullbyrdet overtredelse etter begge bestemmelser idet avtalen om terrorforbund er inngått; Det er uten betydning om avtalen senere skrinlegges, jf HR-2013-1143-A avsnitt 24. Det må foreligge en reell avtale med noen om å begå en handling som er definert som terrorhandling i loven; Det kreves ikke at gjerningspersonen har "*avtalt nærmere detaljer omkring terrorhandlingen*", jf avsnitt 31. Det er tilstrekkelig at det er inngått avtale om å begå en forbrytelse som etter sin art er definert som terrorhandling, jf avsnitt 32. Avtalen kan være uttrykkelig eller underforstått.

Faraj Ahmad og Fatah ble 21.01.2016 siktet her i landet for overtredelse av straffeloven (1902) § 147a fjerde ledd, alternativt straffeloven (2005) § 133. Det faktiske grunnlaget er beskrevet slik:

I et tidsrom fra 2011 og frem til 29. oktober 2015, i Europa og i Midtøsten, har han inngått forbund med kjente og ukjente personer, herunder planlagt, bygget opp og ledet organisasjonen Rawti Shax / Didi Nwe som har som endelig mål ved hjelp av voldelige midler å styrte det sittende selvstyret i Irak-Kurdistan for å etablere en teokratisk stat, bygget på anvendelse av sharia-lover. For å oppnå organisasjonens mål, bidro han til at medlemmer deltok i kamphandlinger i krigssoner og fikk paramilitær trening, og han var villig til, og planla å begå voldelige handlinger mot Europeiske og vestlige mål med det formål å skremme befolkningen eller øve press på offentlige myndigheter og internasjonale organisasjoner.

Under de muntlige forhandlingene er den alternative straffebestemmelsen for siktelsen presisert til straffeloven (2005) § 133, jf § 131. § 133 setter en straff på fengsel i inntil 10 år for den som inngår forbund med noen om å begå straffbare handlinger som er oppregnet i § 131.

3.1.4 Partenes anførsler

Faraj Ahmad og Fatah har i hovedsak gjort gjeldende at vilkåret om dobbel straffbarhet ikke er til stede fordi den norske straffeloven (2005) § 133, jf § 131, krever terrorhensikt, jf HR-2013-1143-A avsnitt 41, mens den italienske straffebestemmelsen i § 270 bis bare ser ut til å kreve terrorforsett. At kravet til terrorhensikt ikke er vurdert i Italia, sperrer for utlevering. Dessuten passer den italienske straffeloven § 270 bis best med den norske straffeloven (2005) § 136 a. Siden forgjengeren til § 136 a – straffeloven (1902) § 147 d – ikke trådte i kraft før 21.06.2013, kan ikke denne bestemmelsen anvendes uten å krenke forbudet mot tilbakevirkende kraft i Grunnloven § 97

PST har i hovedsak gjort gjeldende at det ikke er avklart om det gjelder et krav om terrorhensikt i norsk rett, og at det er ukjent om det gjelder et slikt krav etter italiensk rett, men at handlingen som beskrives i den italienske siktelsen uansett tilsier terrorhensikt.

3.1.5 Rettens vurdering av om vilkåret om dobbel straffbarhet er til stede

Retten mener at vilkåret om dobbel straffbarhet er til stede:

Etter rettens syn følger det av ordlyden i den norske straffeloven (2005) § 133, jf § 131 at det gjelder et krav om terrorhensikt. § 133 viser tilbake til § 131. § 131 første ledd straffer den som begår terrorhandlinger "*med terrorhensikt*". Kravet om terrorhensikt er oppfylt hvis gjerningspersonen har hatt til hensikt å fremkalle følger som beskrevet i § 131 andre ledd bokstav a)-c), det vil si å alvorlig forstyrre grunnleggende samfunnsfunksjoner (bokstav a)), skape alvorlig frykt i en befolkning (bokstav b)), og tvinge offentlige myndigheter eller en mellomstatlig organisasjon til å gjøre, tåle eller unnlate noe av vesentlig betydning (bokstav c)).

At det gjelder et krav til terrorhensikt etter gjeldende norsk rett, følger etter rettens syn også av rettspraksis og forarbeider. I HR-2013-1143-A (Rt-2013-789) avsnitt 41 er det uttalt følgende av interesse for utleveringssaken mot Faraj Ahmad og Fatah:

> *Etter straffeloven 2005 § 131 – som tilsvarer någjeldende § 147a – er kravet om terrorforsett endret til et krav om terrorhensikt. Av forarbeidene fremgår det at også dette var et bevisst valg, jf. Ot.prp.nr.8 (2007-2008) side 177 og 314-315. Straffeloven 2005 er vedtatt, men har ikke trådt i kraft. Siden straffeloven 2005 § 131 således ikke er «gjældende», er straffeloven § 3 annet ledd om at den for siktede gunstigste regel skal legges til grunn, ikke anvendelig. ...*

Straffeloven av 2005 er nå trådt i kraft (01.10.2015). En antitetisk tolkning av uttalelsen i HR-2013-1143-A avsnitt 41 tilsier da dessuten at det er § 133, jf § 131 i 2005-loven, og ikke § 147 a fjerde ledd i 1902-loven, som vilkåret om dobbel straffbarhet skal vurderes etter.

Etter rettens syn gjelder det mest sannsynlig et krav om terrorhensikt også etter italiensk rett:

Det fremgår av forarbeidene som det er vist til i HR-2013-1143-A avsnitt 41 – Ot prp nr 8 (2007-2008) – at kravet om terrorhensikt ble valgt for å bringe norsk rett "*mer på linje med rettstilstanden som følger av EUs rammebeslutning om bekjempelse av terrorisme*" (side 177), og at § 131 "*dermed ligger enda tettere opp til definisjonen av terrorhandlinger i*

EUs rammebeslutning 13. juni 2002 om bekjempelse av terrorisme" (side 314-315). Italia er et EU-land.

Den engelske oversettelsen av den italienske straffeloven § 270 bis, taler da også for at det gjelder et krav om terrorhensikt etter italiensk rett, jf at bestemmelsen rammer den som begår "*acts of violence for purposes of terrorism*". "*Purpose*" betyr formål eller hensikt på norsk. At det gjelder et krav om terrorhensikt etter italiensk rett, har dessuten støtte i statsadvokatens oppsummering av sakene mot Faraj Ahmad, Fatah og tre medsiktede på side 32 i Trento-kjennelsen. Her fremgår det at § 270 bis gjelder handlinger "*med hensikt å spre terror i befolkningen eller for å tvinge stater eller internasjonale organisasjoner til å utføre eller unnlate en bestemt handling*".

Etter ordlyden ser den italienske straffeloven § 270 bis ut til å omfatte mer enn bare det å inngå terrorforbund. Det fremgår imidlertid av side 90-91 i Trento-kjennelsen at det er en handling som tilsvarer inngåelse av terrorforbund etter norsk rett, som er vurdert. Her fremgår det at straffeloven § 270 bis "*kjennetegnes av at straffbarheten begynner i det samme øyeblikk en organisasjon bestående av mennesker og midler dannes med det formål å gjennomføre en plan som innebærer vold og aggresjoner og som har terror som sitt formål*".

At inngåelse av terrorforbund ser ut til å inngå som element i en sammensatt forbrytelse etter italiensk rett, mens slikt forbund er skilt ut som et eget lovbrudd etter norsk rett, kan etter retten syn være like lite avgjørende som det motsatte – at handlingen er skilt ut som eget lovbrudd i den anmodende staten, mens den inngår som element i en sammensatt forbrytelse etter norsk rett, jf HR-2014-1357-A avsnitt 13.

Spørsmålet er uansett om det faktiske grunnlaget for den italienske siktelsen er straffbart etter norsk rett, jf igjen HR-2014-1357-A avsnitt 13. Som nevnt beskriver den italienske siktelsen at de siktede "*forenet seg med hverandre*" i strukturen Rawti Shax / Didi Nwe, og at de hadde "*den erklærte hensikt å utføre voldelige handlinger også på europeisk jord eller mot vestlige mål for å skremme befolkningen eller utøve trykk på offentlige myndigheter og internasjonale organisasjoner*".

Slik retten ser det er det her beskrevet inngåelse av forbund med noen om å begå voldelige handlinger med terrorhensikt slik straffeloven (2005) § 133, jf 131, krever.

3.2 Vilkåret om skjellig grunn til mistanke

3.2.1 Rettslige utgangspunkter

Utlevering er utelukket hvis ikke norske myndigheter / domstoler "*finner at det er skjellig grunn til mistanke om at vedkommende er skyldig*", jf utleveringsloven § 10 nr 2 andre punktum. Med skjellig grunn menes her som ellers hvor uttrykket er brukt i lovgivningen, sannsynlighetsovervekt / mer enn 50 prosent sannsynlighet, jf Mathisen side 207 med henvisninger til rettspraksis. Det må dessuten foreligge slik mistanke for at både de objektive og subjektive vilkårene for skyld er oppfylt, jf HR-2010-106-A (Rt-2010-40) avsnitt 28.

Det er sikker rett at norske domstoler plikter å foreta en selvstendig vurdering av om det foreligger skjellig grunn til mistanke, jf HR-2010-106-A avsnitt 22 og Ot prp nr 30 (1974-1975) side 36. Forarbeidsuttalelsen gir følgende veiledning om prøvingsintensiteten:

> *... Den fremmede stats beslutning vil i seg selv være et bevis ved prøvingen av skyldspørsmålet. Hvor stor vekt det skal legges på denne, er avhengig av en konkret vurdering hvor tilliten til rettssystemet i den fremmede stat er et vesentlig moment.*

I HR-2001-844 er det uttalt følgende om bevisverdien av en pågripelsesbeslutning fra sivil- og kriminaldomstolen i Bari, Italia:

> *Så lenge en utenlandsk domstol har funnet at det foreligger en mistanke av denne styrke, som domstolen i Bari i følge lagmannsretten her har gjort, må norske myndigheter normalt kunne legge dette til grunn uten nærmere vurdering av spørsmålet.*

Denne uttalelsen er kommentert slik i HR-2010-106-A avsnitt 26:

> *I denne avgjørelsen kommer ikke kravet til en selvstendig vurdering like klart til uttrykk, men, som det er antatt i teorien, jf. Gjermund Mathisen, Utlevering for straffbare forhold side 207, må det legges til grunn at kjennelsen riktig forstått ikke uttrykker annet enn at en avgjørelse fra en domstol i et land som står Norge nær, rettslig og politisk, må tillegges stor vekt ved bevisvurderingen.*

Mathisen fremholder i kommentaren knyttet til HR-2001-844 på side 207 at det for det første var tale om et mistankegrunnlag som var vurdert av en domstol, og for det andre at det var tale om utlevering til Italia – "*et EU-/EØS- og Schengenland som har vært part i EMK i lang tid*".

Det er i rettspraksis også lagt til grunn at det kan legges vekt på sammenfatninger av bevis fra utenlandske myndigheter når det fremstår som forsvarlig, jf eksempelvis LB-2015-66840.

For at vilkåret om skjellig grunn skal være oppfylt i denne saken, må det med andre ord foreligge sannsynlighetsovervekt for at Faraj Ahmad og Fatah har overtrådt straffeloven (2005) § 133, jf § 131. Det må da foreligge sannsynlighetsovervekt for at de var klar over at de hadde en uttrykkelig eller underforstått avtale med hverandre og / eller andre om å begå en handling som er oppregnet i straffeloven (2005) § 131 første ledd, som var reell. Det må i tillegg foreligge sannsynlighetsovervekt for at de hadde terrorhensikt.

3.2.2 Partenes anførsler

Faraj Ahmad og Fatah har i hovedsak gjort gjeldende at de italienske kjennelsene ikke kan tillegges normal vekt fordi samtalene som er gjengitt og referert der, er uriktig oversatt, tatt ut av sin sammenheng og iblandet vurderinger. Det er i det hele tatt ikke ført tilstrekkelige bevis for deres objektive og subjektive skyld.

PST har i hovedsak gjort gjeldende at de italienske kjennelsene gir tilstrekkelig grunnlag for mistanke, og at de skal tillegges stor vekt. Det foreligger tilstrekkelige bevis.

3.2.3 Bevissituasjonen

Ved vurderingen av om vilkåret om skjellig grunn er oppfylt, tar retten utgangspunkt i at det er avklart at de italienske kjennelsene skal sette retten i stand til å vurdere om kravet til skjellig grunn er til stede:

Under saksforberedelsen krevde i korthet Faraj Ahmad at hele etterforskningsmaterialet, og Fatah at en gruppe bevis som er omtalt i de italienske kjennelsene, skulle innhentes, jf utleveringsloven § 17 nr 2 tredje punktum. De gjorde også den gangen gjeldende at samtalene som er gjengitt og referert i kjennelsene, er uriktig oversatt, tatt ut av sin sammenheng og iblandet vurderinger, og at de måtte gis mulighet til å kontrollere gjengivelsene og referatene.

Samtalene er oversatt fra kurdisk til italiensk, og så fra italiensk til engelsk og norsk.

Etter at PST hadde angitt hvilke bevis i de italienske kjennelsene som særlig skal begrunne at Faraj Ahmad og Fatah har inngått terrorforbund innenfor strukturen Rawti Shax / Didi Nwe, besluttet tingretten 18.04.2016 å innhente disse nærmere angitte bevisene fra Italia. Etter anker, fikk PST medhold i at det ikke skulle innhentes ytterligere bevis. For så vidt gjelder anken fra PST oppsummerte Borgarting lagmannsrett slik i kjennelse av 04.05.2016:

> *Ut fra en konkret vurdering av det samlede innholdet i utleveringsbegjæringene, herunder at kjennelsene inneholder omfattende referater fra kommunikasjonskontroll som utgjør helt sentrale bevis for mistanken mot de to siktede, er lagmannsretten av den oppfatning at tingretten fullt ut vil være i stand til å foreta en selvstendig vurdering av om vilkårene for utlevering er oppfylt, herunder om de to siktede med skjellig grunn kan mistenkes for å ha deltatt i oppbygningen av en islamistisk fundamentalistisk organisasjon som har planlagt terrorvirksomhet i Europa og Midtøsten. Hvilken vekt de italienske domstolenes mistankevurdering konkret skal tillegges, må tingretten avgjøre ved den forestående prøvingen av utleveringsvilkårene.*

Lagmannsretten viste til at de italienske kjennelsene inneholder en "*meget grundig og konkretisert gjennomgang av grunnlaget for mistanken mot de to siktede*".

I følge Høyesteretts ankeutvalgs kjennelse av 24.05.2016 var det ikke noe til hinder for at lagmannsretten kunne treffe en realitetsavgjørelse som dette.

For så vidt gjelder anken fra Faraj Ahmad, sluttet Borgarting lagmannsrett seg til kjennelsen fra 24.05.2016 ved kjennelse av 02.06.2016.

3.2.4 Mistankegrunnlaget mot Faraj Ahmad og hans forklaring knyttet til dette

Det fremgår på side 15 i Trento-kjennelsen at domstolen der viste og sluttet seg til vurderingen av mistanken mot Faraj Ahmad i Roma-kjennelsen. Roma-kjennelsen bygde på statsadvokatens sammenfatning av bevisene på side 523-527. Det er hovedsakelig tale om henvisninger til avlyttede samtaler og det som er omtalt som et organisasjonskart over Rawti Shax, beslaglagt hjemme hos Faraj Ahmad 27.03.2012. Strukturen til Rawti Shax og Faraj Ahmads rolle er beskrevet mer detaljert med gjengivelser eller referater fra avlyttede samtaler på side 543-589.

I følge statsadvokatens sammenfatning etablerte Faraj Ahmad en ny radikal og toppstyrt organisasjon kalt Rawti Shax i et møte på PalTalk i juni 2010. Det skal ha blitt valgt et styre med Faraj Ahmad som leder. Det skal i tillegg ha blitt valgt en ledergruppe. Valgene skal ha blitt publisert på websiden Durbeen.org. En av de tre som er begjært utlevert fra England – Awat Wahab – og den norske borgeren Twana, skal ha vært Faraj Ahmads nærmeste medarbeidere.

Rawti Shax skal videre ha vært delt i en åpen og en hemmelig del. Den hemmelige delen skal ha forutsatt bruk av terrorhandlinger med sikte på å nå det endelige målet om å styrte regimet i Kurdistan. Det skal ha blitt samlet inn penger til familier etter martyrer. Faraj Ahmad skal ha fremmet dannelse av celler i land med Rawti Shax-medlemmer, deriblant Norge, England og Italia. Han skal ha gitt ordre om at Nauroz skulle lede den italienske cellen. Han skal ha snakket med Twana om å sende elementer fra Rawti Shax til Syria for militær trening.

Faraj Ahmad forklarte seg ikke for domstolene i Roma og Trento. Han var heller ikke representert ved forsvarer.

Under de muntlige forhandlingene for tingretten har Faraj Ahmad bestridt fremstillingen i de italienske kjennelsene. Han har i korthet forklart at Rawt ikke er en terrororganisasjon; Rawt er ikke en gang noen organisasjon, parti eller bevegelse, men en visjon som han har utviklet og presentert som Rawti Shax ved sitt manifest av 30.01.2016. Rawt er han, og han er Rawt. Rawt har ingen medlemmer. Rawt har heller ikke hemmelige celler i noe land. Han har aldri gitt ordre til noe slikt. Han visste ikke at Nauroz var hans tilhenger før utleveringssaken kom opp. At Nauroz er avbildet sammen med ham og var hjemme hos ham i forbindelse med demonstrasjonen mot Koran-brenning i Oslo i 02.03.2012, må ses i sammenheng med at det er mange som ønsker å sole seg i hans glans og at han er gjestfri.

Faraj Ahmad har videre forklart at han har deltatt i ulike chatterom på PalTalk. Han underviste i et åpent rom. Han drøftet dessuten religiøse spørsmål i et rom som var åpent for alle opptil 250 personer og et rom som var forbeholdt 20 islamister. Det påståtte organisasjonskartet som er beslaglagt hjemme hos ham, var bare en oversikt over komiteer som var blitt valgt til å styre chatterommene. Det hadde ingenting med Rawt å gjøre. En komite på tre hadde fått ansvar for å betale PalTalk og føre regnskap. Awat Wahab satt i denne komiteen. Han opprettet en bankkonto under navnet Didi Nwe. Twana drev med undervisning. Det ble ikke samlet inn penger til voldelige formål. Ingen hadde tanker om å sende folk til Syria for militær trening.

Faraj Ahmad har også fremholdt at Ansar al Islam ikke deltok i væpnede konflikter under hans ledelse. Han arbeidet tvert i mot for en fredsavtale med PUK. Han har et mål om politisk tilbakekomst i Kurdistan, men denne ambisjonen skal realiseres med demokratiske, og ikke voldelige, midler. Drap utenfor krigssonen lar seg ikke forsvare. Hans arena har dessuten vært Kurdistan, ikke Vesten.

Faraj Ahmad er blitt foreholdt referater fra en rekke avlyttede samtaler fra perioden da han satt fengslet på Kongsvinger. En samtale han hadde med den norske medsiktede Twana

(Makwan) og den medsiktede svigersønnen Rahim 02.09.2012, er referert slik på side 557 i Roma-kjennelsen:

> *Krekar says that all the facade figures must have direct contacts and a thick collaboration with the "center". He says he is the only one to know how many wings Salamaniyah has. He says he is the only one to have control on the houses, and that the various members of the different towns are ready to move people or to liquidate them. He says that he wants to work exactly as a human body. The human body receives all the words and instructions from the brain. Makwan asks if all what regards the facade organizations has to be reported to him. Krekar confirms and asks to be told even the most insignificant details. He says that the members who deal with media activities must list the themes of the day, while the duty to do something out of those themes will he entrusted to "someone else that nobody knows". Krekar says that he is the only one to have total control on the members and on the followers in different parts of the world. Makwan says he swears that he will never "steal" a part of the organization or separate the team. Krekar says he is not afraid of this because nobody can keep Rawt people together without him. ...*

I følge Faraj Ahmad dreier denne samtalen seg om hvordan Rawt skal organiseres i fremtiden.

Faraj Ahmad skal samme dag ha gitt Twana (Makwan) "*a strict message on the fact that he has to keep those cowards out of Rawt*", jf Roma-kjennelsen side 565. Faraj Ahmad har bekreftet at de ikke ønsket feiginger som bare prater og ikke gjør noen ting.

Faraj Ahmad er referert slik fra en samtale 09.02.2013, jf Roma-kjennelsen side 571:

> *... He says he has asked Hassan al-Turabi for advise when they met and that al-Turabi advised him to accept to be surrounded by criminals to use them as toilet brush. Al-Turabi might have said that criminals are dirty persons, like toilet brush, but they can be used to wash WC "that is to use them to kill persons you want to get rid of" says Krekar. ...*

Faraj Ahmad har forklart at han ikke husker denne samtalen, men at det er bedre å bruke en respektløs person enn en pliktoppfyllende troende til å drepe fiender. Han ville imidlertid aldri ha gjort noe slikt.

En samtale med konen (Rokhosh) 02.03.2013 er referert slik på side 664 i Roma-kjennelsen:

> *Rokhosh asks Krekar if he really wants to maintain the 3 % tax on the income of the members. Krekar confirms and asks for it to be referred to Awat. Krekar says that they will make it a requisite for membership to Rawt this 3 % tax on ones' income. ...*

I følge Faraj Ahmad er det her tale om et forslag som aldri er blitt iverksatt.

Faraj Ahmad er også blitt referert på at han samme dag skal ha sagt "*that the Norwegian authorities cannot / do not have the right to harsher on him "if the people outside have the idea of making a bomb explode in front of the prison*"", jf Roma-kjennelsen side 568. Han skal ha bedt konen om å gi en som er antatt å være Awat Wahab, "*the message that they should go ahead with the plan to burn the Norwegian flag*". Etter innvendinger fra konen om at befolkningen og myndighetene kan bli sinte på ham, skal han ha svart at han "*does not care*". Referatet fortsetter slik:

He says that he "would want them to be able to burn also their embassy" and that he will not oppose them if they have the idea of doing it. He says that he and his followers cannot stand it anymore that the Quran is burnt without any repercussions. He says that they have to refer back to "him" that he is all for the idea, and that they should develop the plan of holding a rally. He says that they have to tell them [the embassy in London] that the rally is their first reaction and that they have thought they'll climb it, step by step. He says they have to tell them that as a first step they have decided to burn the Norwegian flag, and that on the next occasion they will "burn your constitution" and "on the third step we will look for your parliament and burn it down".

I følge Faraj Ahmad har han ikke sagt noe slikt. Det må være tale om uttalelser som er tatt ut av sin sammenheng eller er fabrikkert.

I en samtale 10.03.2013 skal Faraj Ahmad som kommentar til konens påstand om at nordmenn ikke gir etter for press, ha sagt "*no, I swear they are cowards, so coward that just one activist martyr (a suicide attacker) can shake the entire nation*", jf Roma-kjennelsen side 569. Han skal så ha snakket om betydningen av å bruke vold, og sagt:

We should do it once I have been freed. That will be the time.

Faraj Ahmad har forklart at han ikke husker å ha sagt noe slikt. Det må være tatt ut av sin sammenheng. Han har aldri hatt tro på selvmordsbombere.

En samtale med familien og Twana (Makwan) 16.03.2013 er referert slik på side 570 i Roma-kjennelsen:

He says they have to use the pause to become stronger and get ready for the next step and for the next missile launch. He says that in the period during which they hide, they should let the enemy believe that they are dealing with harmless activity as introducing people to Islam. ... He says their only task in this period consist into two actions: to continue shouting Allahu Akbar, and to try to keep alive those who are capable to launch missiles. That is done to take advantage of their skill in a following step. He says he knows that many intelligence services get interested in them and now want to deepen their knowledge. He says they have to remain alert and try to prevent infiltrations.

Faraj Ahmad har forklart at han heller ikke husker å ha sagt dette, og at det ikke kan ha dreid seg om missiler og jihad, men om en bønn om at folk som støttet dem, ble tatt vare på. Han var verken redd for etterretning eller infiltrasjon.

I denne samtalen skal Faraj Ahmad også ha sagt at Fatah "*er villig til å gjøre det han blir bedt om*", jf Trento-kjennelsen side 30 (Roma-kjennelsen side 745). Faraj Ahmad skal ha fortsatt med at de mister mye hvis de mister "*medlemmer*" som Fatah "*fordi det koster tid og energi for å utvikle et forhold med gjensidig tillit med nye personer*".

3.2.5 Mistankegrunnlaget mot Fatah og hans forklaring knyttet til dette

Det fremgår av Roma-kjennelsen side 728 flg og Trento-kjennelsen side 22 flg at domstolene også bygde på statsadvokatens sammenfatning av bevisene ved vurderingen av mistanken mot Fatah. Helt sammenfatningsvis skal Fatah for så vidt gjelder Rawt, ha gitt Nauroz husrom i forbindelse med demonstrasjonen i Oslo vinteren 2012, formidlet ordre

fra Faraj Ahmad til Nauroz om å danne en hemmelig komite i telefonsamtale 19.05.2012, snakket med Nauroz om denne komiteen under et besøk i Italia 23.-24.04.2014, samt akseptert å betale en månedlig sum til Faraj Ahmad.

Heller ikke Fatah forklarte seg for de italienske domstolene. Heller ikke han var representert ved forsvarer der.

Fatah har under både politiavhør og de muntlige forhandlingene for tingretten bestridt fremstillingen i de italienske kjennelsene. Han har i korthet forklart at han aldri har vært politisk engasjert. Rawt er ikke er noen gruppe og har ikke medlemmer. Han har i alle fall ikke vært med. Han har heller ikke betalt for medlemskap i Rawt. Han aksepterer det Faraj Ahmad sier om religiøse spørsmål. Han ønsker et Kurdistan med islamsk styre, men støtter ikke bruk av vold og drap for å oppnå dette. Han har aldri tatt i våpen. Han støtter ikke væpnede opprørsstyrker i Syria. Han bruker PalTalk først og fremst som en radio, men har også deltatt i noen møter på PalTalk. Han tror at han aldri har deltatt i noen lukkede møter der. Han husker ikke hvordan det ble til at Nauroz fikk husrom hos ham vinteren 2012, men det hører til hans kultur å være gjestfri, særlig overfor kurdere / muslimer. Slik han kjenner Faraj Ahmad og Nauroz, har de ikke hatt terrorplaner.

Fatah (Kamil) har blitt foreholdt gjengivelsen av en samtale med Nauroz 19.05.2012. Samtalen er gjengitt slik på side 737-739 i Roma-kjennelsen:

> *(...) Kamil: are you alone or are there people with you?*
> *Nauroz: for Allah, you do as if I was alone. With me there is an Arab brother and he is already sleeping. Another comes from Kosovo and sleeps in another room. I am alone. Even if they are awake, they don't understand Kurdish (...)*
> *Kamil: last week I was at Mamosta's (TN: Krekar). (...)*
> *(...)*
> *Nauroz: he isn't sad? What does he say?*
> *Kamil: no. Allah is praised. For the first thing he said: protect your brotherhood. Work for the movements and bring them forward. Allah be praised. He is happy and strong. He said that we must make strong the movement and remain together in the movement. We must strengthen the movement and the brotherhood, where they are. He has asked of you and he greets you.*
> *Nauroz: Allah must protect him, what has he said?*
> *Kamil: There is a brother and I know the brother but I have not talked with him yet.*
> *Nauroz: yes.*
> *Kamil: he said: with calm, slowly and carefully, no one should know it. He also thought about you. He said: establish a secret committee.*
> *Nauroz: eh?*
> *Kamil: I will introduce you to the brother and talk with him.*
> *Nauroz: very good, so wants Allah.*
> *Kamil: ok?*
> *Nauroz: so wills Allah.*
> *Kamil: with you, he also said: I think that with you there are also other people but he said: first of all you must give him the news. First of all you must personally talk with the brother. I know him very well. For a long time I did not speak with him. I met him there when he was here. He is below, close to you.*
> *Nauroz: very good.*
> *Kamil: Allah wants to make it simple. It isn't something urgent. We need much time*

and patience. Ok, my brother?
Nauroz: ok, it isn't clear enough. A "secret committee". Write me it.
(Kamil writes what he means)
Kamil: what are you doing, it mustn't be known by anyone.
Nauroz: ah, I understand. I understand very well. So wants Allah.
Kamil: it isn't easy and we need time, ok my brother?
Nauroz: I understand what I want. To not have preoccupations for me. If it comes out of the mouth of Mamosta. He told you personally that you had to tell me?
Kamil: yes, personally.
Nauroz: he is calm; tell him that he must stay calm, with the help of Allah, the Creator.
Kamil: he is calm in your regards because he told me personally that I should transmit you this.
Nauroz: so wants Allah.
(...)
Kamil: there isn't another country in which you receive a residence permit. It is better if you stay.
Nauroz: it would be better if I hired a lawyer.
Kamil: I don't know what a lawyer can do but he there must be patient.
Nauroz: I must be patient. I receive money and they are continuing to pay the rent. If they interrupt the payments, I'll let you know.
Kamil: if you need money, we can send some from there.
Nauroz: no, only good prayers. I only wanted to let you know.
(...)
Nauroz: where is the man? Don't give him my address until you haven't introduced us.
Kamil: no, my brother he is in Holland.
Nauroz: ok, with who comes to you I don't have problems.
Kamil: The brother is in Holland. Mamosta also sent to him a message with the brother that was with me. We must wait to see if he is ready to take on his shoulders the task or not. He (TN: Krekar) said that you must prepare yourself. It will be long. Mamosta said that if we put together 100 men in the arc of 5 years it would be a good thing. It cannot happen in a day or two. You know that Mamosta has much patience.
Kamil tells a story about Krekar and Makwan Karim. One time, Makwan must have asked to Krekar after having done something and Krekar must have told him that they will do it in 5 years. Makwan must have been angry because he doesn't have the patience of Mamosta.
Nauroz: what you have said must not he known by Makwan Karim and of the others, otherwise he doesn't participate.
Kamil: no, he does not participate.
Nauroz: only you.
Kamil: he (TN: Krekar) hasn't allowed that the brother know that it is you.
Nauroz: it is very good.
Kamil: the brother that was with me does not know. He also showed with a sign that you are the one. The brother doesn't know who you are.
Nauroz: I kiss the hands of Mamosta.
Kamil: if he says: the thing must be secret, it must be secret.
(...)
Nauroz: firstly don't talk with anyone of this, until you haven't introduced me to the

man.
(...)

Fatah har forklart at han ikke fikk noen ordre å formidle beskjed til Nauroz om å danne en hemmelig gruppe da han besøkte Faraj Ahmad 12.05.2012. I så fall er det merkelig at han skulle vente en uke før han formidlet denne beskjeden. Han forstår ikke hvor disse utsagnene er hentet fra. Utsagnene er enten oppspinn eller blitt vridd under oversettelsen. Faraj Ahmad ba ham bare om å hilse til de som spurte om ham. Fatah har også forklart at han ikke kjenner noen i Holland. Videre har "*the brotherhood*" med religion, og ikke med Rawt å gjøre. Han tilbød Nauroz penger på egne, og ikke andres vegne.

Fatah (K) har også blitt foreholdt gjengivelsen av en samtale med Nauroz (N) i Italia 24.04.2014. Han uttalte her at selvmordsaksjoner er "*is a clear metodology if you believe in it*" og at Krekar hadde sagt at jihad er obligatorisk, jf Roma-kjennelsen side 740-741. Det er gjengitt at de to også hadde følgende samtale denne dagen, jf side 820-821:

> *N: Have you visited Mamosta yet? K: Yes. I visited him several times. N: OK. He talked about me. Tell me. At that time you said something to me. K: I went to him several times. N: And then? K: Then they didn't permit me any more. N: He told you to ask Sarbaz to start a football team? You said something to me in the past. Why don't you say anything? K: I didn't say anything. What did I say to you? N: Good God. I swear you told me something. K: I cannot recall. What did I say to you? N: What Mamosta told you. K: It doesn't come to mind. N: What? K: I don't remember. N: You told me that you went to Mamosta and Mamosta said ... K: Yes, I did go to him, but I don't remember what I told you at that time. N: He (Mamosta) said that in Europe there is another brother in the Netherlands. K: You are right. N: Do you remember now? K: Yes. N: What did Mamosta say? K: He (Mamosta) asked me to tell that brother to form a group in Europe. N: Yes. K: But what happened was that the brother was arrested. N: Where, there? K: In the Netherlands. N: Why he was arrested? K: They raided his home. N: By God, are you serious? K: Yes. N: Did he intend to do something? K: No, he had no intentions, he just wanted to form a group. N: What? K: To form a group. N: And then? K: Nothing, nothing more.*
>
> *N: So is he in jail? K: He had lots of pressure put on him. N: Who is he? Is he familiar? K: He is one of our brothers. N: Who is he? K: You don't know him. He is Sabazi Nanasraw (TN: this means the unknown soldier). N: How did they get to know about him so fast? K: No, before that he was, he was, he wasn't arrested because of that (forming a group). N: Well what then? K: For other things, for other things. N: Did you give Mamosta my answer when I said that I am at his service? K: Yes. N: What did he say? K: May God reward you. N: Oh, beloved Mamosta.*

Fatah har forklart at Nauroz spurte om så mye som han ikke husket. Han sa at personen i Nederland var blitt pågrepet bare for å slippe flere spørsmål. Han har fremholdt at han ikke dro til Italia for å besøke Nauroz. Han hadde påtatt seg å kjøre en kvinne og hennes barn til en flyplass i Roma, og stakk bare innom Nauroz på tilbaketuren.

Fatah er blitt foreholdt at han under besøket hos Nauroz i april 2014 skal ha sagt at "*this Islam will not return if blood is not shed*", og at de skal ha snakket om å bortføre en person for å få Ahmad løslatt, jf Roma-kjennelsen side 742. Fatah har forklart at det er sant at det ikke skjer noen forandringer uten at noen mister livet, men at han aldri har ønsket at det

skal flyte blod. Det var ikke aktuelt å bortføre noen. Dette er oppspinn. Faraj Ahmad ville blitt løslatt uansett.

Fatah er blitt foreholdt at han på PalTalk 16.10.2012 skal ha spurt "*Rawti-members*" om å gi 3 prosent av deres inntekt til familiene etter Ansar al Islam-martyrer, jf Roma-kjennelsen side 732. Han har fastholdt at Rawt ikke var noen gruppe da. Oppfordringen hadde ikke med terror, men med medmenneskelighet å gjøre.

Faraj Ahmad skal ha fått formidlet ut en ordre fra fengselet 18.05.2013 om at Fatah "*must give to Rawt 3 000 crowns every month*" til tross for at han "*have big debts and have economic difficulties*". Rahim skal 25.05.2013 ha meldt tilbake til Faraj Ahmad at Fatah hadde akseptert dette, jf Roma-kjennelsen side 746-747. I følge Fatah dreier ikke dette seg om bidrag til Rawt, men om nedbetaling av en gjeld til Faraj Ahmads sønn.

3.2.6 Rettens vurdering av om vilkåret om skjellig grunn er oppfylt

Retten mener at vilkåret om skjellig grunn er til stede i forhold til både Faraj Ahmad og Fatah:

Retten holder sannsynligheten for at samtalene over er blitt oversatt, redigert og iblandet vurderinger på en slik måte at de gir et feilaktig helhetsbilde, som liten. Politioverbetjent i PST, Geir Øvstedal, har forklart at han var kjent med samtalene som ble avlyttet i Norge før de ble oversendt til Italia, og at han ikke har sett store misforhold i gjengivelsene i de italienske kjennelsene. Han har kjent igjen "*kontekst, innhold og resyme*". En sammenlikning av den engelske og norske gjengivelsen av samtalene mellom Fatah og Nauroz 19.05.2012 og 34.04.2014, viser samme meningsinnhold.

Retten ser ingen holdepunkter for at samtalene er fabrikkert av norsk eller italiensk politi.

Førsteamanuensis ved Høgskolen i Oslo og Akershus, Lars Gule, har – basert på det han har karakterisert som en "*kursorisk gjennomgang*" av de avlyttede samtalene – forklart at det er mulig å tolke samtalene slik påtalemyndigheten / domstolene i Italia og PST gjør, men at dette kanskje ikke er den rimeligste tolkningen. Gule har satt seg inn i Faraj Ahmads religiøse og politiske syn ved å intervjue ham og studere åpne kilder. I følge Gule har Faraj Ahmad utviklet seg i en mer pluralistisk retning de siste årene. Faraj Ahmad har nå større aksept for mangfold og demokratiske spilleregler. Gule har ikke sett noe i de åpne kildene som tyder på at Rawt er en terrororganisasjon som har til formål å gjennomføre terrorhandlinger i eller utenfor Kurdistan.

Professor i Midtøstenstudier ved Universitetet i Oslo, Brynjar Lia, har forklart at han har bladd i Trento-kjennelsen, og at de italienske medlemmene fremstår som mer radikale og militante der enn han hadde trodd. Lia hadde fra før sett spor av Rawt tilbake til 2006 / 2007, og hørt en tale som Faraj Ahmad hadde holdt på PalTalk i 2012 der han ga uttrykk for ambisjoner om en politisk og militær bevegelse. I følge Lia viser Faraj Ahmads manifest fra 2015 at Rawt har mindre demokratiske trekk: Bevegelsen støtter alle jihadistiske bevegelser. Den legger stor vekt på hemmelighold og har en sterk lydighetsstruktur. Den skal finansieres ved krigsbytte og holder åpent væpnet kamp på sikt.

Siktelsene mot Faraj Ahmad og Fatah bygger i hovedsak på bevis som er innhentet ved bruk av skjulte tvangsmidler. Ingen av de andre vitnene som har forklart seg under de muntlige forhandlingene – heller ikke de medsiktede – har forklart seg om disse bevisene.

Etter rettens syn gir de avlyttede samtalene – tatt på ordet og lest i sammenheng – tilstrekkelige holdepunkter for at Rawt var mer enn en visjon i perioden som siktelsen omfatter, at Faraj Ahmad var den ubestridte lederen, at Fatah var deltaker i og formidlet beskjeder innenfor denne strukturen, og at begge var klar over at det innenfor rammen av denne strukturen, var forutsatt terrorhandlinger, og at de hadde terrorhensikt.

Det var allerede 02.09.2012 tale om å arbeide som en menneskelig kropp med Faraj Ahmad som hjernen og den eneste med full oversikt og kontroll. Det var 16.10.2012 og 02.03.2013 tale om en medlemsavgift på 3 prosent av medlemmenes inntekter. Det var gjennomgående tale om hemmelighold, jf eksempelvis Faraj Ahmads uttalelse 16.03.2013 om at de skulle la fienden tro at de holdt på med harmløse aktiviteter, være årvåkne og forsøke å forhindre infiltrasjon, og Fatahs beskjed til Nauroz 19.05.2012 om å opprette en hemmelig komite som ikke måtte "*be known by anyone*" og som måtte "*be secret*".

Faraj Ahmad snakket 02.09.2012 om å likvidere mennesker og overlate oppgaven med å gjøre noe ut av temaene som opptok dem, til "*someone else that nobody knows*". Han snakket 09.02.2013 om å bruke kriminelle til å drepe personer som de ville kvitte seg med. Han snakket 02.03.2013 om at de hadde bestemt trinnvis å brenne det norske flagget, den norske grunnloven og Stortinget. Han snakket 16.03.2013 om å holde levende de som er i stand til å sende opp missiler, og at Fatah var villig til å gjøre det han blir bedt om. Fatah formidlet 19.05.2012 en beskjed til Nauroz om å danne en hemmelig komite, og snakket 24.04.2014 om at det ikke ville skje forandringer uten at blod utgytes.

Slik retten ser det fremstår Faraj Ahmads forklaring om at han ikke visste at Nauroz var hans tilhenger før i forbindelse med utleveringssaken, og at han aldri ga noen ordre om å opprette en hemmelig komite, som påfallende når den holdes opp mot Fatahs uttalelser til Nauroz i samtalen 19.05.2012. Som nevnt sa Fatah da at Faraj Ahmad (Mamosta) hadde spurt etter og villet hilse til Nauroz, og at Faraj Ahmad hadde villet at han skulle be Nauroz personlig om å opprette en hemmelig komite.

Slik retten ser det stemmer den omstendigheten at det gikk en uke fra Fatah besøkte Faraj Ahmad til han formidlet beskjeden til Nauroz, godt med at Fatah flere ganger sa at det ikke hastet, og at de trengte tid og tålmodighet.

Videre fremstår Fatahs forklaring om at han ikke kjenner noen i Nederland, som påfallende. I samtalen 19.05.2012 sa han to ganger at han kjente "*the brother*" i Nederland som Nauroz skulle settes i kontakt med. Fatahs forklaring om at han i samtalen 24.04.2014 sa at denne broren var arrestert bare for å slippe flere spørsmål, fremstår også som påfallende. Det er opplyst at det på dette tidspunktet var blitt pågrepet en person i besittelse av våpen i Nederland som er satt i forbindelse med Rawt.

At det gikk så lang tid mellom samtalene og at Nauroz brukte kodespråk, jf hans spørsmål om "*footballteam*", forklarer imidlertid at Fatah først ikke skjønte hva Nauroz spurte om i samtalen 24.04.2014.

Endelig fremstår Fatahs forklaring om at han i samtalen 19.05.2012 tilbød Nauroz penger helt på egne vegne som påfallende når den holdes opp mot at han befant seg i en svært vanskelig økonomisk situasjon.

Oppsummert mener retten at det som er fremkommet under de muntlige forhandlingene her, ikke svekker tilliten til vurderingene som er gjort av domstolene i Roma og Trento av at det foreligger skjellig grunn til mistanke, og at de to kjennelsene må tillegges stor vekt ved bevisvurderingen.

Etter rettens syn viser dessuten mistankegrunnlaget som er behandlet her – både når dette ses isolert og i sammenheng med mistankegrunnlaget som er beskrevet for de andre siktede i de italienske kjennelsene – at det foreligger skjellig grunn til å mistenke Faraj Ahmad og Fatah for å ha overtrådt straffeloven (2005) § 133, jf § 131:

I følge de italienske kjennelsene skal eksempelvis Nauroz ha hatt en ledende rolle i og vært talsmann for nettopp en italiensk celle av Rawti Shax, jf Trento-kjennelsen side 10-11. Han skal ha arbeidet for å radikalisere muslimer, holdt kontakt med personer som har vært involvert i terrorhandlinger, rost deres handlinger og insistert på voldelige aksjoner som bortføringer og attentater i Europa eller mot europeiske og vestlige interesser i Midtøsten, for å få frigitt Faraj Ahmad. Han skal ha samlet inn penger til Rawt, martyrfamilier og militær trening av personer – deriblant Hodza – i områder med jihad. Han skal ha fått i oppdrag å skaffe våpen, og skal ha søkt informasjon på internett om hvordan man lager hjemmelagde bomber.

Hodza skal ha skal blant annet ha blitt sendt til Syria med støtte fra Rawt for militær trening og deltatt i terrorhandlinger der, jf Trento-kjennelsen side 14.

Nauroz er nå dømt til fengsel i seks år for overtredelse av den italienske straffeloven § 270 bis første ledd, og Hodza og de to andre medsiktede i Italia til fengsel i fire år for overtredelse av samme bestemmelses andre ledd. Domfellelsen skjedde 25.05.2016 etter forenklet behandling ved domstolen i Trento. Begrunnelsen foreligger ikke ennå. Den skal etter det opplyste som hovedregel komme innen 90 dager etter domfellelsen. Det fremstår likevel som mest sannsynlig at Nauroz, Hodza og de to medsiktede er dømt i samsvar med siktelsen.

I følge de italienske kjennelsene skal Awat Wahab ha ledet Rawt sammen med Twana i perioden da Faraj Ahmad satt fengslet i Norge. Han skal ha hatt oppgaven med å styre økonomien, jf Trento-kjennelsen side 7-8. Faraj Ahmads svigersønn Rahim skal ha deltatt i økonomistyringen og fastleggingen av strategien, samt formidlet beskjeder til Faraj Ahmad i fengslet, jf side 9.

Westminster Magistrates' Court uttalte i avgjørelse av 26.02.2016 i utleveringssaken mot Awat Wahab, Rahim og den tredje medsiktede i England at "*the evidence has been considered and found to be of strong probative value*", jf side 17-18. De tre kunne likevel ikke utleveres fordi det på dette tidspunktet ikke forelå en tiltale mot dem i Italia slik den engelske utleveringsloven krever.

Det er for øvrig også skjedd etterforskning mot Rawti Shax / Didi Nwe i Sveits og Tyskland. I Sveits skal det ikke være opprettet etterforskning mot Faraj Ahmad på grunn av manglende jurisdiksjon. I Tyskland er saken mot Faraj Ahmad stanset opp i påvente av en avklaring på spørsmålet om jurisdiksjon. I en e-post fra statsadvokat Jochen Bader som er gjengitt i skriv fra PST av 15.04.2016, er det fremholdt at saken ikke er stanset opp på grunn av mangel på bevis.

3.3 Betydningen av gjerningsstedet

De straffbare handlingene som det foreligger skjellig grunn til mistanke om, er for Ahmads del begått i Norge og for Fatahs del i hovedsak begått i Norge.

Faraj Ahmad og Fatah har gjort gjeldende at territorialprinsippet setter grenser for utlevering. De har vist til at de må straffeforfølges i Norge fordi de angivelig straffbare handlingene, er begått her i landet.

PST har gjort gjeldende at det ikke er åpenbart mest hensiktsmessig at straffeforfølgningen skjer i Norge siden det er tale om transnasjonale handlinger som er bredt etterforsket i Italia.

Retten mener at det ikke gjelder noen territorialbegrensning:

I motsetning til utleveringsloven av 1908, har ikke den gjeldende utleveringsloven noe forbud om utlevering for handlinger som er begått i Norge. En territorialbegrensning ble ansett for å komme i konflikt med bestrebelser om internasjonalt samarbeid. Det ble likevel forutsatt at utlevering kan nektes på et slikt grunnlag, men da som del av departementets diskresjonære prøving etter utleveringsloven § 18 nr 1, jf Mathisen side 229-230. Gjerningsstedet får dermed bare betydning for rettens prøving av om utlevering vil være uforholdsmessig, jf punkt 3.6 under.

3.4 Forbudet mot utlevering for politiske lovbrudd

Utleveringsloven § 5 nr 1 første punktum forbyr utlevering for politiske lovbrudd.

Faraj Ahmad har gjort gjeldende at han ikke kan utleveres fordi hans eneste agenda er å bygge opp en politisk organisasjon.

PST har i begjæringen om utlevering gjort gjeldende at Norge er konvensjonsforpliktet til å bekjempe terrorisme, og at brudd på straffelovens terrorbestemmelser ikke kan karakteriseres som politisk lovbrudd.

Retten mener at utleveringsloven § 5 ikke er til hinder for utlevering av Faraj Ahmad.

I § 5 nr 1 andre punktum er det åpnet for å gjøre unntak fra nektingsgrunnen etter første punktum ved overenskomst med fremmed stat. Det er gjort et slikt unntak ved Europarådets konvensjon fra 1977 om bekjempelse av terrorisme. For retten ser det klart nok ut til at denne konvensjonen forplikter Norge til ikke å anse forbrytelser som Faraj Ahmad med skjellig grunn kan mistenkes for, som politiske, jf Mathisen side 306.

3.5 Forbudet mot utlevering for gjentatt straffeforfølgning

Utleveringsloven § 8 setter grovt sett, forbud mot utlevering for forhold som siktede har fått avgjort i en norsk straffesak.

Faraj Ahmad har gjort gjeldende at utleveringsloven § 8, jf utleveringskonvensjonen artikkel 9 andre punktum, er til hinder for utlevering fordi norsk påtalemyndighet har unnlatt å påtale de påståtte forbrytelsene som utleveringsbegjæringen bygger på.

PST har gjort gjeldende at Faraj Ahmad ikke har vært straffeforfulgt i Norge for dette forholdet.

Retten mener at utleveringsloven § 8 ikke er til hinder for utlevering av Faraj Ahmad.

Etter § 8 nr 1 kan utlevering ikke skje på grunnlag av en handling som det er "*avsagt dom, vedtatt forelegg eller meddelt påtaleunnlatelse*" for i Norge. Etter utleveringskonvensjonen § 9 andre punktum kan utlevering nektes hvis "*kompetente myndigheter*" i Norge "*har besluttet enten å unnlate påtale eller å innstille rettsforfølgningen*" av handlingen som utleveringsbegjæringen bygger på. Etter rettens syn fremgår det klart nok av ordlyden at disse bestemmelsene forutsetter at det har skjedd straffe- / rettsforfølgning for handlingen som utleveringsbegjæringen bygger på. Det er uomtvistet at det ikke er skjedd slik forfølgning her i landet for handlingen som utleveringsbegjæringen gjelder.

3.6 Vilkåret om at utlevering må være forholdsmessig

3.6.1 Rettslige utgangspunkter

Utleveringsloven § 7 lyder slik:

> *Utlevering kan ikke skje dersom den vil komme i strid med grunnleggende humanitære hensyn, særlig på grunn av vedkommendes alder, helsetilstand eller andre personlige forhold.*

Bestemmelsen må leses i lys av bestemmelsene for vern av familie- og privatliv og hensynet til barns beste i Grunnloven §§ 102 og 104, EMK artikkel 8, og FNs barnekonvensjon artikkel 3, jf HR-2015-289-A (Rt-2015-155) avsnitt 37.

Etter rettspraksis må det foretas en forholdsmessighetsvurdering der de humanitære hensynene må veies mot samfunnets interesse i en effektiv rettshåndhevelse, jf HR-2015-289-A avsnitt 51-53. Høyesterett uttalte følgende i avsnitt 63:

> *Påpekningen i flere EMD-avgjørelser av at nektelse av å utlevere lovbrytere bare kan komme på tale under «exceptional circumstances», viser at tyngdepunktet i vurderingen ligger i de berørte statenes interesse i at grove forbrytelser strafforfølges i det landet forbrytelsen ble begått, og at det skal svært mye til for at dette tyngdepunktet flytter seg. Jo grovere handlingen er, jo mer kreves dessuten for å nekte utlevering. Konvensjonsvernet gir ikke siktede noen rett til å velge hvor strafforfølgning skal finne sted.*

3.6.2 Partenes anførsler

Faraj Ahmad har i korthet gjort gjeldende at utlevering vil være uforholdsmessig under henvisning til at han er utvist samtidig som det ikke er gitt noen garantier for at han får vende tilbake til Norge etter endt straffeforfølgning i Italia. Han har videre vist til at

utlevering vil sette hans liv i alvorlig fare, jf utleveringsloven § 6, fordi Italia har utleveringsavtale med Irak.

Fatah har i korthet gjort gjeldende at utlevering vil være uforholdsmessig under henvisning til at det uansett må skje en straffeforfølgning av Twana i Norge. Det er for Fatahs del i høyden tale om utjenlig forsøk, jf HR-2013-1143-A, som her i landet straffes med fengsel i åtte måneder, jf LB-2015-108037, men som i Italia straffes med fengsel i minst fem år uten forenklet behandling, men redusert med 30 prosent med forenklet behandling. Han er endelig en sentral person for de tre barna sine.

PST har gjort gjeldende at det ikke foreligger spesielle grunner som tilsier at utlevering vil komme i strid med grunnleggende humanitære hensyn.

3.6.3 Rettens vurdering av om utlevering av Faraj Ahmad vil være uforholdsmessig

Retten mener at det ikke vil være uforholdsmessig å utlevere Faraj Ahmad:

Faraj Ahmad kan med skjellig grunn mistenkes for en grov straffbar handling. Handlingen han kan mistenkes for, er begått i Norge. Hensynet til at "*grove forbrytelser straffeforfølges i det landet forbrytelsen ble begått*", jf HR-2015-289-A avsnitt 63, slår således ikke til. Det må videre legges til grunn at handlingen vil kunne bli straffeforfulgt i Norge om han ikke utleveres til Italia, og at han vil oppleve en straffeforfølgning her i landet som mindre inngripende enn utlevering til Italia for straffeforfølgning der.

Slik retten ser det tilsier imidlertid hensynene til rask og fullstendig opplysning av hans sak og det internasjonale strafferettssamarbeidet at straffeforfølgningen skjer i Italia. Det er tale om transnasjonale handlinger som er bredt etterforsket i Italia siden 2011. Det er italienske myndigheter som sitter på og har den beste oversikten over det samlede bevismaterialet. Fire saker er under iretteføring i Italia. Det vil etter alt å dømme gå med atskillig ekstra tid og ressurser om straffeforfølgningen av en av de siktede overføres til Norge.

Westminster Magistrates' Court uttalte tilsvarende i avgjørelsen av 26.02.2016 at "*the key consideration is the desirability and practicability of all prosecutions taking place in one jurisdiction*", og at det ikke vil være logisk å stille alle de 10 siktede for retten i England, jf side 20. Slik retten leser denne avgjørelsen vil de tre medsiktede i England kunne bli utlevert så snart det foreligger en tiltale mot dem i Italia.

Slik retten ser det vil ikke utlevering til Italia sette Faraj Ahmads liv i alvorlig fare, jf utleveringsloven § 6. Italia har riktignok en utleveringsavtale med Irak, men Italia er på samme måte som Norge bundet av EMK og artiklene 2 og 3 om retten til liv og beskyttelse mot tortur – også ved vurderingen av videre utlevering til Irak. Igjen må det få betydning at Italia er et land som ligger nært Norge rettslig og politisk og som har vært part i EMK i lang tid. Det samme er forutsatt i avgjørelsen fra Westminster Magistrates' Court. Her er det dessuten uttalt at "*it seems overwhelmingly likely that deportation (if it occured) would be to this country*", jf side 21, det vil si til England.

3.6.4 Rettens vurdering av om utlevering av Fatah vil være uforholdsmessig

Retten mener at det heller ikke vil være uforholdsmessig å utlevere Fatah:

Også Fatah kan med skjellig grunn mistenkes for en grov straffbar handling. Handlingen han kan mistenkes for, er i hovedsak begått i Norge. Det er således heller ikke for hans del, helt tale om utlevering til det landet der den straffbare handlingen er begått. Det må også for hans del legges til grunn at handlingen vil kunne bli straffeforfulgt i Norge om han ikke utleveres til Italia, og at han og familien vil oppleve straffeforfølgning her i landet som mindre inngripende enn utlevering til Italia for straffeforfølgning der.

På samme måte som for Faraj Ahmad tilsier imidlertid hensynene til rask og fullstendig opplysning av hans sak og det internasjonale strafferettssamarbeidet at straffeforfølgningen skjer i Italia. I følge politioverbetjent Øvstedal har det så langt ikke vært noe tema å sette i gang etterforskning i Norge av Faraj Ahmad, Fatah og Twana for deres roller i Rawt, jf straffeprosessloven § 224. Retten kan således ikke legge til grunn at det uansett må skje en straffeforfølgning av Twana her i landet.

Slik retten ser det foreligger det heller ikke noe misforhold mellom straffenivået i Norge og Italia av betydning for forholdsmessighetsvurderingen. Det er her tale om skjellig grunn til mistanke om en fullbyrdet handling. Fordi terrorisme er et internasjonalt problem, er det ved fastleggingen av straffenivået for terrorforbund blant annet sett hen til rettspraksis i sammenliknbare stater, jf HR-2013-1143-A avsnitt 66. Normalstraffenivået ble i denne dommen fastlagt til fengsel i ni år, jf avsnitt 71. Straffen for hovedmannen ble satt til fengsel i åtte år, jf avsnitt 80. Straffen for medvirkeren ville vært satt til fengsel i fire og et halvt år om det ikke hadde vært gitt tilståelsesfradrag, jf avsnitt 84. Som nevnt er straffen for Nauroz satt til fengsel i seks år, og for de andre som er bosatt i Italia, til fengsel i fire år.

For øvrig ble den tredje domfelte i HR-2013-1143-A som fikk sitt forhold bedømt som utjenlig forsøk, ikke dømt for terrorforbund. LB-2015-108037 gjaldt ikke terrorforbund.

Fatah har tre små barn. Barna er født i 2005, 2011 og 2013. Fatah har med støtte fra sin ektefelle forklart at han er en sentral person for dem. Både ektefellen og de to eldste barna skal ha tatt det svært tungt da Fatah ble pågrepet og fengslet i Norge i november 2015. Ektefellen fremstår som alminnelig ressurssterk. Hun er utdannet tannhelsesekretær. Hun har en mor og søster boende i nærheten av seg. Det foreligger ingen holdepunkter for at ikke ektefellen alene og / eller med hjelp fra moren og søsteren, kan sørge for en tilfredsstillende omsorg for barna. Det foreligger ingen holdepunkter for at barna har særskilte behov.

Retten legger til grunn at en utlevering med en eventuell påfølgende domfellelse, vil medføre at Fatah skilles fra ektefellen og barna, og at familien vil måtte basere seg på å holde kontakten over telefon, skype eller liknende. Barnas beste tilsier isolert sett at Fatah ikke utleveres. Det er imidlertid tale om skjellig grunn til mistanke om en alvorlig straffbar handling over landegrenser. Både hensynene til en rask og fullstendig opplysning av saken og det internasjonale strafferettssamarbeidet, taler tungt for at straffeforfølgningen skjer i Italia. Hensynet til barna kan da ikke gis absolutt prioritet.

SLUTNING

1 Vilkårene for å utlevere Najumuddin Faraj Ahmad, født 07.07.1956, til Italia er til stede.

2 Vilkårene for å utlevere Kamil Jalal Fatah, født 01.07.1973, til Italia er til stede.

*****

Kjennelsen blir å meddele Faraj Ahmad og Fatah med opplysning om at kjennelsen kan ankes til lagmannsretten. Anken fremsettes for tingretten og skal være undertegnet av Faraj Ahmad og Fatah eller deres forsvarere. Ankefristen er 3 dager etter meddelelsen av kjennelsen.

Retten hevet

Jannicke Johannesen